

Live Webcast med Helga Zepp-LaRouche, torsdag, 12. okt. kl. 18 dansk tid: Erstat britisk imperie- geopolitik med den Nye Silkevej

[Klik her for webcast.](#)

✘ 11. okt., 2017 – Sidste torsdag indviede Schiller Instituttet en ugentlig webcast for at udbrede til borgere i hele verden, kendskabet om den utrolige, nye dynamik, der er blevet udløst omkring Kinas Bælte & Vej Initiativ (BRI). BRI er i færd med at definere et Nye Paradigme for menneskeheden, hvilket vil sige en afslutning af geopolitik med dens endeløse krige; dens bail-out og bail-in af bankerotte finansinstitutioner og dens krav om dødbringende nedskæringspolitikker over for det store flertal af menneskeheden. Denne BRI-dynamik, som Schiller Instituttets stifter, fr. Helga Zepp-LaRouche, har karakteriseret som den »Nye Silkevejsånd«, repræsenterer en mulighed for, at menneskeheden kan opnå en ny æra for fred gennem udvikling.

Om mindre end en måned vil præsident Trump rejse til Asien, hvor han skal besøge Kina, Japan, Sydkorea, Vietnam og Filippinerne. Hans møde med Kinas præsident Xi Jinping har mulighed for at blive verdenshistorisk, på baggrund af det positive forhold mellem de to under deres indledende møde i april på Mar-a-Lago, Florida.

Det transatlantiske, neokonservative oligarkis kræfter er

engageret i en desperat deployering for at forhindre, at denne relation udvikler sig til fuldt samarbejde. Det er, hvad der står bag »Få ram på Trump«-operationen, og grunden til, at det ikke må få lov at lykkes.

For, USA's og de europæiske nationers tilslutning til den Nye Silkevej er den eneste måde, hvorpå endnu et nyt finanssammenbrud kan afværges, et finanssammenbrud, som selv den afgående tyske finansminister Wolfgang Schäuble advarer om.

Lyt til Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet denne torsdag for en komplet, strategisk opdatering af denne igangværende dynamik, på Schiller Instituttets Nye Paradigme webside (engelsk): <http://newparadigm.schillerinstitute.com/>

Dansk udskrift: 'Silkevejs-ladyen' bringer den »Nye Silkevejsånd« til et endnu bredere publikum i verden. Schiller Instituttets Nye Paradigme Webcast, 5. okt., 2017, med Helga

Zepp - LaRouche

Vi befinder os ved en korsvej i menneskets historie, meget mere, end de fleste mennesker er klar over, for vi har lige nu to helt forskellige dynamikker i verden: Den ene er den, vi kender fra USA og de europæiske nationer, hvor vi har et kollapsende paradigme. Vi har et samfund, der tydeligvis ikke fungerer, hvilket reflekteres i mange symptomer, som Brexit, Hillary Clinton, der tabte valget, 'nej' i folkeafstemningen i Italien for nylig, imod forfatningsændringer, det tyske valg, som er dramatisk, og nu folkeafstemningen i Catalonien – de er alle symptomer på, at der er noget fundamentalt galt. Og det er en kendsgerning, at bestræbelserne fra de neokonservatives side på at etablere en unipolær verden efter Sovjetunionens sammenbrud, gik ind for neoliberale politikker, der har knust mange millioner menneskers levebrød, og der foregår nu et oprør imod hele dette system.

Download (PDF, Unknown)

**International engelsk
torsdagswebcast
med Helga Zepp-LaRouche:
Den Nye Silkevejsdynamik er i
færd med**

presse for at analysere BRI og den globale, strategiske situation.

Fr. LaRouche vil hver uge fremlægge en kortfattet opdatering af de strategiske udviklinger, samt en strategi for at etablere et nyt paradigme i internationale anliggender, og vil kaste lys over kræfterne bag »Maidan«-kuppet imod præsident Trump, der er et mål, fordi han har lovet at bringe relationen mellem USA på den ene side, og Rusland og Kina på den anden, på et godt fundament. På trods af de transatlantiske mainstreammediernes bestræbelse på at lægge låg på spørgsmålet, så ville befolkningerne i USA og Europa, såfremt de blev tilstrækkeligt informeret om Bælte & Vej Initiativets enorme fremskridt, have et langt mere positivt syn på, hvordan fremtiden kan se ud.

I en tale for et amerikansk publikum sidste lørdag (30. sep.) sagde fr. LaRouche, at, for at bringe USA ind i dette Nye Paradigme, »må man på en eller anden måde udvikle et perspektiv, der ikke er bundet og påvirket af ens daglige omgivelser og ens daglige virkelighed, men at man må oplyse ens vision omkring noget andet: man må have en idé om, hvor menneskeheden skal være om 100 år fra i dag. Man bør have en idé om, hvad Universets fysiske love er, og hvorfor, ens modstandere blot er sølle, påståelige idioter, der ikke kan lykkes.

»Jeg mener, at, hvis man som sit referencepunkt tager et internationalt aspekt, vil man være i en langt bedre position til at være amerikansk patriot, fordi man først er verdensborger ... det er sådan, jeg har gjort – og det virker, det kan jeg forsikre jer for.«

Tiden er inde til, at amerikanere og borgere i alle nationer bliver verdensborgere for faktisk at være patrioter! Organisér dine venner, naboer og medarbejdere til at deltage i disse ugentlige webcasts – din fremtid, og dine børns og børnebørns fremtid, er afhængig af, om vi kan bringe USA ind i et aktivt

engagement med dette Nye Paradigme.

TORSDAG, 5. OKTOBER, KL. 12 EDT (KL. 18 DANSK TID)

newparadigm.schillerinstitute.com

En sejr over den nuværende uvidenhed er en sejr over had. Af Helga Zepp-LaRouche

Fra LaRouche PAC Manhattan Project Borgermøde i New York City,
30. sept., 2017.

Nu har Kina udviklet en ny model for udenrigspolitik, og det er virkelig vigtigt, at amerikanere bliver bekendt med den; for det er ikke sådan, at Kina er ved at tage over, sådan, som Bannon siger. At Kina på en eller anden måde truer med at tage USA's position. Nogle af jer husker måske, at der for et par måneder siden var et møde i New York, hvor den kinesiske ambassadør i Washington, Cui Tiankai, grundlæggende set fremlagde en præsentation, hvor han sagde, at der var 16 eksempler i historien, hvor et land ville overgå den magt, som frem til dette punkt havde været den dominerende. At det i 12 tilfælde førte til krig; og at, i 4 tilfælde overtog den fremvoksende magt simpelt hen den gamle dominerende magt. Ambassadør Cui sagde, at Kina hverken vil have de 12 tilfælde, hvor der blev krig, og ikke ville gentage disse eksempler; og heller ikke ville have de andre 4, for det, Kina tilbyder, er en helt ny model for relationer staterne imellem. Dette vil jeg gerne gennemgå, for jeg mener, det er absolut afgørende.

Kina foreslår en ny model for stormagter, baseret på den absolutte respekt for de andre staters suverænitet, princippet om ikke-indblanding, princippet om accept af en anden samfundsmodel og et win-win-samarbejde mellem de to. Dette er selvfølgelig, hvad forholdet mellem USA og Kina bør blive til. Dernæst er et andet aspekt af denne nye, kinesiske model, en ny relation til Kinas naboer. Dette er allerede i kraft med ASEAN-landene, med Shanghai Samarbejdsorganisationen; det er i kraft i det Sydkinesiske Hav, hvor lande, der er naboer, indser fordelene ved gensidigt økonomisk samarbejde snarere end geopolitisk konfrontation.

Et tredje aspekt, som i et aspekt er det vigtigste, er, at Kina har udviklet en helt ny model for relationer med udviklingslandene. Dette er mest synligt i Afrika. Det, Bælte & Vej Initiativet, den Nye Silkevej, har gjort på fire år, siden Xi Jinping annoncerede det, har ikke alene ført til verdens største infrastrukturprogram, hvor folk blot diskuterer, om det nu er 12 gange eller 20 gange så stort som Marshallplanen i genopbygningen (i Europa) efter Anden Verdenskrig. Det er et åbent spørgsmål; det er det gode. Det har fuldstændig forandret karakteren af det afrikanske kontinent, fordi kineserne har bygget jernbaner fra Djibouti til Addis Abeba; de bygger nu jernbaner fra Kenya og Mozambique hele vejen til Rwanda. De har bygget mange industri-parker, vandkraftværker, systemer til kunstig vanding; og nu planlægger de at gennemføre det største infrastrukturprojekt nogensinde – Transaqua-projektet – der med sikkerhed ville transformere hele det afrikanske kontinent.

Dette er en ny model for relationer, og den er ikke baseret på geopolitik. Den har ideen om en alliance mellem fuldstændigt suveræne nationalstater; det er faktisk, hvad John Quincy Adams havde foreslået, da han var præsident for USA.

Steve Bannon mobiliserer økonomisk krigsførelse mod Kina, mens LaRouche mobiliserer Vesten til at redde sig selv ved at tilslutte sig »den Nye Silkevejsånd«

Leder fra LaRouche PAC, USA, 1. oktober, 2017 – Steve Bannon, præsident Trumps nyligt fratrådte assistent, er febrilsk i færd med at mobilisere støtte til sin plan om at drive USA ind i en geopolitisk, imperial, økonomisk krig mod Kina – dvs., for at sabotere Trumps erklærede hensigt om at arbejde tæt sammen med Kina om at genopbygge den smuldrende, amerikanske infrastruktur og potentielt bringe USA ind i den Nye Silkevejsproces for infrastrukturbyggeri i hele verden. En forsidehistorie om Bannon i Bloombergs *Businessweek* fra 28. sept. forklarer hans hensigter i en artikel med titlen: »Bannon er tilbage og har Kina på sigtekornet«, med underoverskriften: »Fra Birmingham til Beijing anfører den tidligere Trump-strateg sin egen bevægelse og advarer nu om den påtvungne teknologioverførsel af amerikansk innovation til Kina – og samarbejder med Henry Kissinger«.

Helga Zepp-LaRouche talte via video til lørdagens **LaRouche PAC Manhattan Project Borgermøde i New York City** den 30. sept. og

identificerede her den fare, som denne Bannon-operation repræsenterer. Hun påpegede Obama/Hillary-netværkerne og deres neokonservative kammerater på den Republikanske side, der er helliget til at stoppe Trumps bestræbelse på at arbejde tæt sammen med Rusland og Kina, og som nu får tilslutning fra *»Bannon-faktoren, der forsøger at bearbejde Trump for at forsøge at sætte ham op mod Kina. Jeg mener, dette er strategisk, og vi må absolut gå imod dette, for kendskabet til, eller opfattelsen af, hvad det er, Kina rent faktisk gør i Vesten, er absolut fejlslagtigt.«*

Den kendsgerning, at Kina nu foretager enorme spring inden for snart sagt alle områder af videnskab, teknologi og industri, betvivles ikke længere af briterne og kredse på Wall Street. Men, snarere end at se på den fantastiske transformation af den kinesiske økonomi som en mulighed for samarbejde om at genindføre vækst i de vestlige økonomier og i verden generelt, så beskriver de det som en eksistentiel trussel mod deres unipolære magt og mod deres evne til at afstive deres bankerotte finanssystem gennem yderligere nedskæringspolitikker og udplyndring af realøkonomien her og i hele verden.

Intetsteds bliver dette mere tydeligt end i Puerto Rico. Den løgnagtige mainstreampresse kører grelle overskrifter om, at Trump ignorerer befolkningen i Puerto Rico, på trods af den igangværende massive militære og civile mobilisering for at genskabe den ødelagte ø og dens befolkning – en mobilisering, der af Puerto Ricos guvernør og af øens repræsentant i den amerikanske Kongres er blevet behørigt rost. Sandheden om Obama-administrationens og hans Wall Street-sponsorers overlagte ødelæggelse af denne plagede ø kan ikke længere undertrykkes. Det var Obama, der sidste år underskrev den lov, der gav et håndplukket panel magten til at overtage Puerto Ricos finanspolitik fra deres valgte regering og indføre dødbringende nedskæringspolitik mod deres hospitaler, el-nettet og mere endnu og efterlade dem praktisk talt

hjælpeløse, stedt over for orkanen – og at sætte statsgældens fordringer (det meste af den illegitim) foran menneskers behov. Præsident Trumps henvisning til statsgældskrisen i Puerto Rico, som eksisterede længe før orkanen, reflekterer hans voksende erkendelse i løbet af den seneste uge af, at den private sektor intet har gjort, og intet *vil* gøre, for at adressere hverken den aktuelle krise, eller de underliggende årsager.

LaRouches Fire Love til
at redde USA – og verden.

I sidste uge besluttede Trump, at den indledende oprydning i Puerto Rico ville blive dækket 100 % af USA's regering, og den næste dag annoncerede han så, at hans \$1 billion store infrastrukturplan ikke længere ville involvere den private sektor – den såkaldte PPP-model – men ville blive 100 % finansieret af den nationale regering og lokalregeringer. Dette stiller naturligvis det spørgsmål, hvor den nationale regering og lokalregeringerne skal få midlerne fra – et spørgsmål, der kun kan besvares gennem fremgangsmåden med LaRouches Fire Love, der genindfører et kreditsystem i Hamiltons tradition til erstatning af det nu bankerotte, britiske, monetære system, der i løbet af de seneste 50 år i stigende grad har overtaget både USA og de europæiske nationer.

Fr. Zepp-LaRouche adresserede i sine bemærkninger lørdag denne civilisationskrise ud fra det positive perspektiv, der har udgjort baggrunden for hendes og hendes mand Lyndon LaRouches politikker i det seneste halve århundrede, og som hun kaldte »den Nye Silkevejsånd«. *»Og denne Silkevejsånd er magtfuld!«*, sagde hun. *»Det er noget, som jeg mener, kan indsprøjtes i alle andre lande.«*

Hun henviste til den vanskelige tid, da LaRouche og flere af

hans medarbejdere blev fængslet af Bush-familien – gennemtvunget af samme Robert Mueller og hans korrupte kohorter, der nu kører et kupforsøg mod præsident Trump – og tilføjede:

»Det, der holdt mig oppe hele tiden, var det faktum, at jeg vidste, at det, vi gør, er en politik, der er baseret på Universets fysiske love; at det, vi gør med at promovere videnskabeligt og teknologisk fremskridt og med at have et billede af mennesket, der er i overensstemmelse med Universets skabende kræfter, og at vore modstandere går imod naturlig lov (Universets lov), og derfor kan de ikke vinde.

Man må således udvikle et perspektiv, der ikke er bundet af, og ikke er påvirket af ens daglige omgivelser og ens daglige oplevelser, men at man må oplyse sin vision omkring noget andet: man må have en idé om, hvor menneskeheden skal befinde sig om 100 år fra i dag. Man bør have en idé om, hvad Universets fysiske love går ud på, og hvorfor ens modstandere ikke er andet end stakkels påståelige idioter, der ikke kan vinde.

Jeg mener, at, hvis man tager et internationalt aspekt som ens udgangspunkt, vil man være i en langt bedre position til at være en amerikansk patriot, fordi man først er en verdensborger, og man er derfor under påvirkning af undertrykkende omgivelser, og det er sådan, jeg har gjort det – og jeg kan forsikre jer for, at det virker.«

Foto: Steve Bannon taler på 2017 Conservative Political Action Conference (CPAC) i National Harbor, Maryland.

Einstein havde ret: En tåbe er den, der bliver ved at gentage sine fejl!

Af Helga Zepp-LaRouche

Nødvendigheden af en reorganisering af det miserable finanssystem, som er skyld i, at svælget mellem rig og fattig på uacceptabel vis er blevet større, og hvis uretfærdighed har gødet jorden for Brexit, Hillary Clintons valgnederlag, 'Nej' i den italienske folkeafstemning om forfatningsændring og nu, det elendige valgresultat for den Store Koalition i Tyskland, burde ikke være så svær at indse. De økonomiske nedskæringer i de nye, tyske delstater, der havde indledt Treuhand-politikken (som havde til opgave at privatisere statsejede virksomheder i det tidligere Østtyskland, -red.) under Birgit Breuel, var et udtryk for dette uretfærdige system. Uden denne oplevelse, affolkningen af hele landsbyer og følelsen af at være blevet skubbet ud i samfundets yderkant, på trods af renoverede markedspladser, ville reaktionen på flygtningekrisen i det østlige Tyskland aldrig være faldet så voldsomt ud, og AfD ville nu ikke være det stærkeste parti i Sachsen og det næststærkeste parti i de fire andre, nye delstater.

Men uagtet mainstreammediernes omfattende censur, vokser nu et helt nyt, økonomisk system, der beror på helt andre principper – nemlig på menneskehedens almene vel og et win-win-samarbejde mellem de deltagende stater. Det er i Tysklands egeninteresse at arbejde med i dette nye paradigme.

Einstein havde fuldstændig ret: »Man kan ikke løse problemer med den samme tankegang, ved hvilken de er opstået!«

Helga Zepp-LaRouche: Katastrofe i Tyskland – Ikke længere »Europas Sidste bastion for stabilitet«

25. sept. 2017 – Søndagens nationale valg i Tyskland har, som forventet, efterladt nationen i en tilstand af kaos. Begge de traditionelle, førende partier blev knust, mens det tredjestørste parti nu er det nyligt skabte Alternativ for Tyskland (AfD), et højrefløjsparti, der ikke har noget program, og som kom frem gennem at skabe anti-flygtningefrygt. Kansler Merkels CDU-CSU-koalition fik kun 33 % af stemmerne – partiets dårligste resultat siden 1949 – mens SPD, der har været i koalition med Merkel siden 2013-valget, fik kun 20,5 % – deres dårligste resultat siden Bismarck!

Merkel må forsøge at danne en koalitionsregering. SPD havde tidligere fremført, at det ikke vil fortsætte i den nuværende koalition og vil sandsynligvis fastholde denne holdning. De partnere, Merkel sandsynligvis vil gå til, er det Fri Demokratiske Parti (FDP) og de Grønne – to partier med meget forskellige politikker i forhold til Merkel og til hinanden. Selv Merkel indrømmer, at hun sandsynligvis ikke vil danne en regering før ved årets slutning. En nyt, hurtigt valg er en mulighed, men vil sandsynligvis ikke give et andet resultat.

Alt imens AfD ikke er et fascistisk parti, så omfatter det

elementer fra den ekstreme højrefløj og racister. Partiet får nu 94 pladser i Forbundsdagen, der har 709 pladser.

Helga Zepp-LaRouche, der opstillede som kanslerkandidat for partiet BüSo, beskrev resultatet som katastrofalt, i betragtning af, at Tyskland var den sidste, relativt stabile regering i Europa. Hun udstedte følgende erklæring i dag, hvor hun identificerer årsagerne til krisen og de nødvendige løsninger, som BüSo vil forfølge med fornyet ihærdighed:

Efter valget i Tyskland:

Helga Zepp-LaRouche: Tyske vælgere afviser den neoliberale politik

Helga Zepp-LaRouche, kanslerkandidat for Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo), udgav en kort erklæring den 25. sept. om resultaterne af Forbundsdaysvalget den foregående dag. Her følger en oversættelse:

Det politiske jordskred, der gjorde partiet Alternativ for Tyskland (AfD) til det tredjestørste parti i Tyskland, vinder af delstaten Sachsen og den næststørste styrke i de andre stater i den østlige del af landet, er endnu et udtryk for afvisningen af den neoliberale politik, der førte til Brexit og Hillary Clintons nederlag. Kansler Angela Merkels kommentar om, at CDU/CSU stadig er den stærkeste gruppe i Forbundsdagen, som ingen kunne regere imod, selv om henvend en million vælgere havde vendt det ryggen, viser, at fr. Merkel er lige så uvillig som Hillary Clinton til at indrømme grundene til sit dårlige resultat.

Partierne i den Store Koalition [CDU-SPD] blev straffet for deres neoliberale politik, for Hartz 4 [arbejdsmarkedsreform], for politikken om et budget, der balancerer, og som har drevet en voksende procentdel af befolkningen ud i usikkerhed på trods af rigelige skatteindtægter. Det, der er sket, er præcis

det, jeg allerede havde advaret om i Brexit, i Trumps valgsejr og i folkeafstemningen om ændring af den italienske forfatning: denne bølge vil fortsætte, indtil den neoliberale politik uretfærdigheder er blevet fjernet.

Valgkampens absurditet blev klar i den såkaldte »elefantrunde« [et talkshow med »sværvægter«-kandidaterne]. Efter medierne og de etablerede partiers kandidater havde præsenteret en valgkampagne, der var tom for nogen af de store spørgsmål, forvandlede dette talkshow efter valget til et slagsmål, hvor deltagerne endelig gav deres frustrationer frit løb. Anne Will gjorde det til et princip at udfordre Alexander Gauland [fra AfD] til at indrømme, at AfD kun er imod ting, men ikke har nogen løsninger. Det er selvfølgelig sandt, men der findes heller ingen løsninger i de to store partier eller i de tre andre partier, der nu er kommet i Forbundsdagen.

Elefanten i porcelænsbutikken i denne »elefantrunde« er det nye, overhængende finanssammenbrud, der truer med langt at overgå krakket i 2007/2008. BüSo har til hensigt at øge sine bestræbelser på at implementere, på globalt plan, et Glass/Steagall-bankopdelingssystem som den eneste måde, hvorpå et ukontrolleret kaos kan forhindres, sammen med venligtsindede kræfter i forskellige europæiske nationer og USA.

BüSo vil også optrappe sin kampagne for at få Tyskland og de andre europæiske lande til at tage imod Kinas tilbud om at samarbejde om byggeriet af den Nye Silkevej. Det er den eneste måde, hvorpå man kan udvikle Øst- og Centraleuropas og Balkanlandenes økonomier og industrialisere Mellemøsten og Afrika. At bygge den Nye Silkevej tilbyder den eneste farbare vej til at overvinde årsagerne til bølgen af flygtninge på en human måde. Dette kæmpede BüSo for under valgkampen, og vil fremover kæmpe endnu mere. Og vores politik bliver den fremherskende, på trods af censuren, fordi den er i Tysklands, og hele menneskehedens, interesse.

(originale erklæring på tysk <http://www.bueso.de/node/9315>).

Foto: Presseerklæringer og besvarelse af mediernes spørgsmål efter møde med kansler Angela Merkel, 2. maj, 2017, Sotji, Rusland.

Helga Zepp-LaRouche til Xinhua: 'Bælte & Vej Initiativ' er en opskrift for fred

Leder fra LaRouche PAC, 24. sept. 2017: Kinas officielle nyhedstjeneste Xinhuas tysksprogede tjeneste udgav det følgende interview med Helga Zepp-LaRouche den 17. september.

Berlin, 17. sept. – Kinas »Bælte & Vej Initiativ« kan fremme verdensfred og mindske geopolitisk rivalisering langs sin rute, sagde Helga Zepp-LaRouche, stifteren af den tyske tænketank, Schiller Institutet, søndag.

»Mange af nutidens verdenskriser har deres rod i manglen på økonomisk udvikling. Økonomisk udvikling er i dag et synonym for fred, og det kinesiske 'Bælte & Vej Initiativ' tilbyder dem udvikling«, sagde fr. LaRouche under et interview med Xinhua.

Hun bemærkede, at den kinesiske regerings initiativ overordnet set gør menneskehedens interesse som helhed til en prioritet, der kommer før nationale og regionale interesser. Hun sagde, at, hvis ledende globale kræfter som Rusland og Tyskland aktivt kan gå med i disse bestræbelser, vil det løse mange af

de eksisterende problemer.

»Det er en opskrift for fred, udvikling og overvindelse af fattigdom«, sagde hun.

Ifølge statistikkerne beløber Kinas direkte investeringer i lande langs »Bælte & Vej Initiativet« til mere end \$60 mia. hen over de seneste fire år, mens kinesiske foretagender har etableret 56 zoner for økonomisk samarbejde og handelssamarbejde i flere end 20 lande, som har genereret næsten \$1,1 mia. i skatteindtægter og skabt 180.000 arbejdspladser.

Schiller Instituttet, en international »bank« for politiske og økonomiske ideer, der har hovedkvarter i Tyskland, har udgivet en rapport, der beskriver den Nye Silkevej som en landbro og forudser, at der ikke er nogen grænser for dette kinesiske initiativ og at det kunne opkoble alle fem kontinenter til hinanden og gøre det muligt for dem at samarbejde inden for et »win-win«-perspektiv, sagde fr. LaRouche.

I en diskussion om det forestående parlamentsvalg i Tyskland den 24. september sagde fr. LaRouche, at de konkurrerende partier, som Tysklands Kristelig-Demokratiske Union (CDU) under ledelse af kansler Angela Merkel, og Socialdemokraterne (SPD) under ledelse af tidligere medlem af Europaparlamentet Martin Schulz, ikke havde gjort deres standpunkt klart om udsigten til samarbejde med Kina. Fr. LaRouche, der leder et mindre parti ved navn Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; BüSo), opfordrede det nye, tyske politiske establishment til yderligere at engagere sig i »Bælte & Vej Initiativet«.

Selv om valgresultatet »er temmelig givet, og Merkel sandsynligvis vil blive genvalgt som kansler«, foreslog fr. LaRouche, at en ny regering fokuserer mere på, hvad Kina har tilbudt, og vil tilbyde.

»De østeuropæiske lande, Balkan-landene, Italien, Spanien,

Schweiz og Østrig handler allerede med mere entusiasme end den nuværende tyske regering ... folk vil indse, at samarbejde med Kina er i deres fundamentale interesse, især inden for industrien«, sagde hun.

Foto: Helga Zepp-LaRouche under den tyske valgkampagne.

Zepp-LaRouche: Går vi ned sammen med det transatlantiske finanssystem, eller går vi frem sammen med den Nye Silkevej? Dét er spørgsmålet

Leder fra LaRouche PAC, 19. sept., 2017 – Det følgende er et let redigeret udskrift af Helga Zepp-LaRouches bemærkninger under en diskussion med europæiske kolleger den 19. sept.:

Verden er i meget hastig forandring, og jeg ville sige, at hovedkampen bliver: Vil det finansielle sammenbrud bringe det transatlantiske system ned først, og skabe kaos og uorden, eller vil vi være i stand til at skabe orden i det – med USA og Europas nationer, der går sammen med den Nye Silkevej i et fuldstændig nyt, økonomisk system? Det lyder måske vanskeligt for mange mennesker, men det er faktisk absolut inden for rækkevidde.

Først og fremmest, så er finanskrisen verserende og uafklaret. Der var advarslerne fra BIS, den Internationale Betalingsbank, fra Adam Smith Institute, fra Giulio Tremonti, *Die Welt*, *Der Spiegel* osv. De advarer alle om, at den kommende finanskriser er en »ulykke, der blot venter på at ske«. Det tiltager virkeligt i styrke; det står bare ikke klart, *hvornår*: Bliver det ved udgangen af det indeværende kvartal, dvs. ved slutningen af finansåret? Vil det blive udløst af en anden faktor?

Men hovedsagen er, at finanselitens manglende vilje, eller uvillighed, deres totale uvillighed til at gøre noget ved årsagerne til 2008-krisen, nu hævner sig. Det står langt værre til med alle parametre end i 2008. Hvis de sætter rentesatserne op blot en lille smule, vil »zombie-bankerne«, »zombie-firmaerne« brase sammen med et brag. Og dette er virkeligheden.

De nuværende politikere, der tilslører dette, er enormt ansvarlige, kriminelt ansvarlige, fordi de udsætter den almindelige befolkning for enorme trængsler, hvis dette skulle ske. Det sker allerede i form af, at de rige bliver rigere, og de fattige bliver fattigere. Og især i Tyskland, hvor vi i øjeblikket har denne såkaldte »valgkampagne«, er mediernes medskyldighed med at holde alle relevante spørgsmål ude af debatten, det er – Goebbels ville skamme sig over at være en sådan amatør og 'nobody', i sammenligning med, hvad disse massemedier gør i øjeblikket mht. at holde virkeligheden ude af dette: Både mht. faren for det nuværende system, men selvfølgelig også mht. potentialet i det nye system, den Nye Silkevej. Og hvis folk ikke har noget kendskab til det, har de så noget andet valg end at være pessimistiske?

Og det er i sig selv en forbrydelse. Hvis man berøver mennesker de muligheder, der er til rådighed, tvinger man dem til at være kulturelt pessimistiske, og så får man selvfølgelig fænomener som AfD (det højreorienterede parti, »Alternativ for Tyskland«); man får journalister som Jacob

Augstein, der sagde, Merkel er AfD's moder, men dernæst konkluderer, at man da ikke kan gøre noget, så lad være med at stemme, for det giver ingen mening.

Disse mennesker er virkeligt meget onde.

På den anden side har vi den Nye Silkevejsdynamik, som ikke kan standses, med mindre vi får Tredje Verdenskrig; men det skrider fremad. Jeg mener, at ét af de mest håbefulde tegn er det, den tidligere franske premierminister Jean-Pierre Raffarin sagde på den særlige konference mellem Boao Forum for Asien og nogle franske institutioner i Frankrig. Han sagde, at europæerne ikke bør spille mere tid og se at komme om bord på den Nye Silkevej. De europæiske økonomier har presserende brug for økonomisk genrejsning, og derfor bør de omgående gå i samarbejde med den Nye Silkevej.

Dette er altså hoveddynamikken. Alt andet er en tilsløring og en afledning. Og hovedspørgsmålet for de europæiske nationer og for USA er: Går vi ned sammen med det transatlantiske finansielle ågersystem, der fører til Tredje Verdenskrig? Eller gå vi sammen med det nye system, som repræsenterer det Nye Paradigme for civilisationen?

Dette er altså den sammenhæng, i hvilken alt andet sker, inklusive sådanne virkeligt dramatiske begivenheder som FN's Generalforsamling, der finder sted netop nu.

Foto: Deltagere i BRIKS-topmødet, Xiamen, Kina. 4. September, 2017. (en.kremlin.ru)

Valg i Tyskland: Tysklands fremtid er den Nye Silkevej. Uddrag af BüSo's valgprogram

Kære Vælger,

Mener du, at ideer er vigtige? Så er BüSo det rigtige parti for dig! For BüSo adskiller sig frem for alt fra andre partier derved, at vi forandrer verdenshistorien ved hjælp af ideer og ikke, gennem 'de små skridts politik', pragmatisk forsøger at opretholde en verdensorden, der muliggør en udvidelse af privilegier for en lille elite og til gengæld berøver flertallet af menneskeheden et fremtidsperspektiv. Det program, som vi i 1991 foreslog som respons på Sovjetunionens opløsning, nemlig den økonomiske integration af Eurasien gennem den Eurasiske Landbro – en Ny Silkevej – som kernen i en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, er nu i færd med at blive virkeliggjort af Kina og yderligere 110 nationer, altså flertallet af menneskeheden. Det, vi dengang udviklede som et udkast til en fredsorden for det 21. århundrede, og som vi i de 26. år, der er gået siden da, har præsenteret på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden, er nu, i de seneste fire år, siden den kinesiske præsident Xi Jinping i september 2013 satte den Nye Silkevej på dagsordenen, med en fantastisk dynamik vokset til at blive en helt ny model for verdensøkonomien.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp LaRouche opfordrer tyskerne: Smid ikke jeres stemme ud på partier, der ikke har menneskehedens interesse på sinde

✘ 16. sept., 2017 – Selv om der finder tektoniske forandringer sted i verden i dag, ville man aldrig gætte det ud fra de temaer, som de store partier i Tyskland rejser i opløbet til forbundsdagsvalget den 24. sept. En slående undtagelse til denne fornægtelse af virkeligheden er Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritets (BüSo) kampagne, med Helga Zepp-LaRouche som formand, under sloganet, »Tyskland må tilslutte sig den Nye Silkevej«. Valget finder sted søndag, den 24. sept.

I en appel til vælgerne, udstedt den 15. sept., identificerer Zepp-LaRouche klart mulighederne. De kan »smide deres stemmer ud« ved at vælge et parti, der har støttet den nuværende verdensorden med sine interventionskrige – og den flygtningekrise, disse krige har skabt – og det voksende svælg mellem rig og fattig, skriver hun, og som ikke er lykkedes med at rette op på de fejltagelser, der førte til finanskrisen i 2008, og som har ført til et endnu mere dramatisk finanssammenbrud i dag.

Men, advarer Zepp-LaRouche, de vil også spille deres stemmer, hvis de vælger et parti, der kritiserer de etablerede partier, men ikke tilbyder en løsning.

Alternativt »kan De vælge et parti, der ikke alene har en vision for en bedre fremtid for menneskeheden, men også har

organiseret kræfter i hele verden og etableret relationer, der kan få denne vision til at blive til virkelighed – Borgerretsbevægelsen Solidaritet (BüSo)«.

I sin appel henviser Zepp-LaRouche til BüSos årtier lange kamp for en retfærdig, økonomisk verdensorden, som senere blev sat på verdensdagsordenen af Kinas Nye Silkevej, eller Bælte & Vej Initiativet.

»BüSo er forpligtet over for at bringe Tyskland fuldt og helt ind i et samarbejde med dette initiativ, og til, sammen med Kina, Rusland og andre lande, at udvikle økonomisk de lande, der er blevet ødelagt af de nytteløse krige i Mellemøsten og Afrika.«

Samarbejdet i den Nye Silkevej ville ikke alene være med til at løse flygtningekrisen, fortsætter Helga Zepp-LaRouche, men er også i den tyske Mittelstands interesse, eftersom det ville skabe mange produktive jobs og mindske arbejdsløshed, især for unge mennesker.

Desuden er *»en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden den eneste måde at sikre varig verdensfred«* i en tidsalder med atomar krigsførelse.

Helga talte polemisk til vælgerne og sagde, at, hvis de hidtil kun har hørt misinformation eller bagvaskelse om BüSo, skyldes det, at det transatlantiske establishment er *»stiv af skræk over, at perspektivet om den Nye Silkevej er meget mere attraktivt end status quo«*.

Måden, hvorpå mainstreammedierne har behandlet BüSo i denne kampagne – og derudover enhver, der udfordrer EU-bureaukratiet eller Wall Streets og City of Londons interesser – rejser mange tvivl, bemærker Zepp-LaRouche, om, hvor meget pressefrihed, demokrati og menneskerettigheder, der egentlig *»er tilladt i vores land«*.

Efter en gennemgang af hovedpunkterne i BüSos program,

konkluderer Helga Zepp-LaRouche:

»Jeres stemme tæller. Smid den ikke ud, men investér den i fremtiden. Stem på BüSo.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche taler til en vælgermødeforsamling. I baggrunden BüSos valgplakat, med det eurasiske udsnit af Verdenslandbroen og maglevtog, og BüSos valgslogan, »Tysklands fremtid er den Nye Silkevej«.

Helga Zepp-LaRouche interview i 'Junge Welt'

Ovenstående interview, vi har rapporteret om, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=21554>

blev alligevel ikke fjernet fra 'Junge Welts' trykte udgave, se pdf. Den er dog fortsat ikke opslået på deres online-udgave. (Red.)

Download (PDF, Unknown)

BüSo-valgkampagne i Tyskland: Helga Zepp-LaRouche

interviewes af 'Junge Welt': »Den Nye Silkevej var vores idé«

12. sept., 2017 – Med denne provokerende titel midt i den aktuelle debat om Kinas Nye Silkevej i den tyske valgkampagne, udgiver avisen *Junge Welt* i sin udgave af 13. sept. et interview med BüSo-lederen Helga Zepp-LaRouche (der opstiller til kanslerposten i Berlin-kredsen).

»Bürgerrechtsbewegung Solidarität definerer sin rolle anderledes end andre små partier«, lyder avisens headline-kicker.

På spørgsmålet om, hvad BüSo står for, svarer Zepp-LaRouche:

»Vi ønsker et nyt paradigme i politik – væk fra geopolitik, og frem til menneskehedens fælles mål. Vi mener, at en fortsættelse af geopolitik i sig bærer faren for en konfrontation med Rusland og Kina. Det er én af grundene til, at vi støtter præsident Xi Jinpings initiativ for skabelse af en Ny Silkevej på basis af win-win-samarbejde blandt alle verdens nationer.«

»Men 'atlanticister' ville opponere, at dette lyder som en Eurasisk Union!«, indskyder interviewer, idet han her citerer denne, den mest kontroversielle »russiske« idé.

»Det går langt ud over dette«, svarer hun. »Denne nye model for økonomisk samarbejde er blevet vedtaget i Latinamerika, og frem for alt, i Afrika. Det sprænger selvsagt grænserne for en Eurasisk Union. I denne udvikling af Afrika ser vi en enestående chance for at løse flygtningekrisen på et humant grundlag: Vi besejrer langt om længe konsekvenserne af kolonialisme og IMF's betingelsespolitik, der er vedhæftet tildeling af kredit, og som fulgte efter kolonialismen.

Udelukkende kun udvikling af infrastruktur vil skabe forudsætningerne for en reel udvikling af hele kontinentet.«

Efter flere spørgsmål med relation til den tyske debat i valgkampen – flygtningekrisen, spørgsmål om skatter og beskæftigelsessituationen, samt uddannelse – stiller *Junge Welt* spørgsmålet, »Hvor realistisk mener du, det er, at dine ideer vil blive vedtaget?«

»Visionen om den Nye Silkevej var vores idé, en plan for en fredelig verden i det 21. århundrede. Vi har arbejdet på det i 26 år, og den kinesiske regering anerkender fuldt ud vores andel i dette perspektiv. Vi fremstilles på en meget mere fair måde i pressen dér, end i mainstreampressen her. Vi er således et parti, der opererer på et fuldstændig andet plan end andre såkaldte 'små partier'. Og jeg håber, at dette også vil give sig udslag i stemmer.«

»Er du opdraget som socialist?«, forsøger intervieweren.

»Jeg er opdraget som humanist, som en verdensborger«, konkluderer Helga Zepp-LaRouche.

(Redaktionens bemærkning: Jeg har ikke kunnet se ovenstående artikel udgivet i Junge Welts online-udgave af 13. sept. Søg de følgende dage: <https://www.jungewelt.de/aktuell/>)

15/9:

Ovenstående interview, vi har rapporteret om, blev alligevel ikke fjernet fra 'Junge Welts' trykte udgave, se pdf. Den er dog fortsat ikke opslået på deres online-udgave. (Red.)

Download (PDF, Unknown)

*Foto: Helga Zepp-LaRouche i **BüSo's valgspot**. Se den her (dansk tekst).*

Valg i Tyskland: Helga Zepp-LaRouche holder hovedtalen på BüSo-valgkonference i Hessen: 'For en ny, retfærdig verdensorden og en kulturel renæssance!'

3. sept., 2017 – Hovedbegivenheden i BüSo's, Bürgerrechtsbewegung Solidaritäts, valgkampagne i delstaten Hessen fandt sted i Frankfurt lørdag eftermiddag, den 2. sept., hvor partiets landsformand Helga Zepp-LaRouche holdt hovedtalen. Hun sagde til publikum, at, i betragtning af de særdeles dramatiske udviklinger på det globale, strategiske niveau, har etablisements partier, med den valgkampagne, de fører, gjort sig selv totalt irrelevante. De ignorerer, at det haster med det nye paradigme med Kinas Bælte & Vej; de ignorerer det almene vel, og de anser disse begivenheder for at være en trussel mod deres eget globaliseringssystem, der er dømt til undergang, fordi det er ondt, afskyeligt og endda farligt.

Zepp-LaRouche beskrev den sammensværgelse, der oprindeligt kom fra britiske imperiekredse allerede i 2015, for at sikre, at Hillary Clinton blev valgt som USA's nye præsident i november 2016 – dette mislykkedes, og Donald Trump vandt på trods af den udbredte smædekampagne, der blev iscenesat imod ham, en kampagne, der endda er eskaleret siden hans valgsejr.

»Russia-gate«-narrativen er en fabrikeret historie, hvilket blev tilstrækkeligt dokumenteret i *Veteran Intelligence for Sanity's (VIPS')* memorandum til præsidenten. Det, som kredse bag anti-Trump-kampagnen frygter, er, at han skal genindføre Glass-Steagall og stoppe finansspekulationen; at han måske ville lancere det største, amerikanske infrastrukturprogram nogensinde, med de nødvendige investeringer, der langt overstiger \$1 billion. De frygter, at Trump kunne få USA til at samarbejde med den Nye Silkevej – et koncept med LaRouche-bevægelsen som en vigtig medforfatter: Fra 1988-forslaget om den Produktive Trekant, til 1989-forslaget om den Eurasiske Landbro og den Nye Silkevej, som for første gang blev adresseret i 1996 i Beijing af Helga Zepp-LaRouche. Hun er siden dengang kendt som »Silkevejs-ladyen«.

EU-bureaukratiets massive sabotage af infrastrukturudvikling i Øst- og Sydeuropa har sit sidestykke i Tyskland med sabotage af byggeri af jernbaner ved alle de afgørende forbindelser over grænserne, til Tysklands nabolande. Denne økonomiske degeneration står i modsætning til Kinas koncept med Bælte & Vej Initiativet, med gensidigt win-win-samarbejde med andre stater og et nyt paradigme med en ny og retfærdig, økonomisk verdensorden. Kampen for også at gøre dette til en realitet i tysk politik er på BüSo-partiets dagsorden, som fortsætter ud over valgdagen, den 24. september, sagde den tyske statskvinde. Den offentlige diskussion, der i disse dage er blevet genoptaget vedr. Transaqua-projektet for at genopfylde Tchadsøen, og vedr. Kra-kanalprojektet i Thailand, udgør to af de store projekter, som har haft en fremtrædende plads på LaRouche-bevægelsens dagsorden i flere årtier; hertil kunne man føje diskussionen om genopbygningen af Syrien som startskuddet til udviklingen af hele Mellemøsten, som også i årevis har været på LaRouche-bevægelsens dagsorden.

Zepp-LaRouche fortsatte med, at, ud over den økonomiske sfære, er en genoplivning af klassisk kultur, en ny, kulturel renæssance, lige så vigtig, idet det, der sluttelig vil gøre

menneskeheden menneskelig, er en livslang opdragelsesproces, sammen med de idealer, som Konfucius, såvel som også Friedrich Schiller og Nicolaus Cusanus, formulerede. En harmonisk orden i naturen er afhængig af menneskets konstruktive, moralske impuls, sagde hun og fremførte, at kunst, som nu om dage er blevet grim, med computerspil og lignende modkulturer, atter må blive virkelig kunst, som tilskynder til skønhed og opløfter mennesket.

Hovedtalen, forud for hvilken Wiesbadens Schiller Institut-kor opførte *Verleih uns Frieden* (Giv os fred) af Mendelssohn, og *Arirang* (navn på et bjergpas), den uofficielle nationalsang af begge Korea'er, blev efterfulgt af to medlemmer af den amerikanske LaRouche-bevægelse, der opførte tre klassiske, tyske Lieder: *Mainacht* (Majnat) af Brahms, sunget af Ema Reuter; *Nachtlied* (Nattesang) af Mendelssohn, og *Die Hoffnung* (Håbet), sunget af Sarah Ciampini.

Efter Zepp-LaRouches hovedtale kom en tale om det afrikanske fremstød for udvikling, der understregede Kinas konstruktive rolle, og som blev holdt af Melaku Almu, en etiopier, der har boet i Tyskland i 26 år og har udviklet en god indsigt i tyske anliggender.

Følg BüSo's valgkampagne på valgportalen

BüSo's valgbrochure

**Del II af MANHATTAN-MØDE, 26.
aug. :**

»Bring USA ind i det Nye Paradigme, Nu!«

Spørgsmål til Helga Zepp-LaRouche

Jeg talte med nogle mennesker i Europa i de seneste par dage i forskellige lande, og de siger alle: »Jeres politik vinder. Det kommer. I ved, I var en meget vigtig indflydelse. Dette er jeres politik.« Så folk, der har kendt os længe, ved dette, og derfor skal I blot sikre jer, at mange folk kender til dette alternativ, for når folk først ved, at der er et helt andet system, begynder de at tænke på en helt anden måde, og de bliver vrede over, at man fortæller dem løgne, eller at sandheden holdes tilbage fra dem. I øjeblikket er det væsentlige, at være overbevist om, at, når folk først kender til dette, så forandrer de sig. Jeg mener, vi har et fantastisk moment, for det eneste, der behøves, er, at præsident Trump annoncerer noget stort, som Roosevelt gjorde med New Deal. Jeg ville ikke forsværge, at Trump ikke kan gøre det. Jeg mener, at Trump har karakteren til det, han har temperamentet til at overraske sine modstandere, og jeg mener, at vi skal skabe betingelserne i landet, der kan tilskynde ham til at gøre dette. Vi må øge presset på befolkningen for, at Trump skal satse på et overordnet design for USA, som er større end presset fra Wall Street på ham, for at blive inde i kassen. De ønsker at inddæmme ham. De truer ham; hvis han ikke kapitulerer, så vil de dræbe ham eller impeache ham.

Download (PDF, Unknown)

Valg i Tyskland: Udvikling af Mellemøsten og Afrika er den eneste menneskelige løsning på flygtningekrisen. Af Helga Zepp-LaRouche

28. august, 2017 – Der er ingen, der ved, hvor mange mennesker, der i det forgangne år er druknet i Middelhavet eller er døde af tørst i Sahara – titusinder, måske flere. Arten og måden, hvorpå EU behandler flygtningekrisen, opfattes i hele verden som Europas moralske sår. Pave Frans har ret, når han sammenligner interneringslejrene for flygtninge med koncentrationslejre.

Men forslagene fra de andre partier, der deltager i Forbundsdagsvalget, reflekterer hele spektret af fremmedfjendtlig populisme, helt til de absurde forslag som skabelse af alternative arbejdspladser for menneskehandlerne. Forslagene rækker over afskærmning af EU's ydre grænser, »solidarisk« fordeling af flygtninge i EU, forsyning af den libyske kystvagt med »det nødvendige udstyr«, udskiftning af de libyske interneringslejre med FN-ledede lejre til legal indvandring for flygtninge med gode erhvervskvalifikationer, varslingsystemer til tidlig opdagelse af potentielle flygtninge osv. De reflekterer alle den udtalte antagelse, at Afrika i al evighed vil forblive i en tilstand af underudvikling.

BüSo og Schiller Instituttet har længe foreslået en helt anden

politik: et reelt, økonomisk infrastruktur- og opbygningsprogram for hele det afrikanske kontinent. Vi udgår fra det perspektiv, at fattigdom og underudvikling i Afrika – resultatet af århundreders kolonipolitik og, i de seneste årtier, af IMF's betingelsespolitik – kan overvindes for altid gennem et integreret infrastrukturprogram, gennem industrialisering og gennem udvikling af et moderne landbrug.

Til dette formål har vi udarbejdet en rapport med titlen, *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*. Et centralt projekt i dette udviklingsprogram, Transaqua-projektet, bliver nu realiseret i samarbejde mellem Kina og Italien. Transaqua bliver det største infrastrukturprojekt i Afrika, hvor ikke-udnyttet vand fra Congoflodens bifloder i 500 meters højde over havoverfladen føres til Tchadsøen gennem et system af floder og kanaler. Gennem dette projekt bliver tolv afrikanske stater forsynet med et system med intern sejlads, elektricitet fra vandkraftværker og anlæg til kunstig vanding af landbrugsjorder, og Tchadsøen, der er indtørret til blot 10 % af sin tidligere vandmængde, bliver igen opfyldt. Dette projekt vil betyde en kvalitativ betydelig forbedring af levestandarden for 40 millioner mennesker

Vi appellerer til de europæiske regeringer om at skabe de rammebetingelser, der gør det muligt for mellemstore og andre firmaer at deltage i investeringer i byggeriet af Transaqua og de andre infrastrukturprojekter, vi har foreslået, og som hermed vil skabe produktive arbejdspladser til mange hundrede millioner mennesker i Afrika. Kina har, med byggeri af jernbaner, industriparker, vandkraftværker osv. allerede sørget for, at mennesker i Afrika for første gang har et berettiget håb om at overvinde fattigdom og underudvikling. Hvis Den Nye Silkevej bliver bygget i hele Afrika, kan Afrika endda i løbet af de næste årtier overgå Kinas økonomiske mirakel!

BüSo er det parti i Tyskland, der ikke blot har ideerne, men som også kan virkeliggøre dem. [Artiklen om vores arbejde](#)

katastrofer:

Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der må ske 'lige med det samme'

Leder fra LaRouche PAC, 31. august, 2017 – I dag udstedte LaRouche PAC en erklæring om, hvad der må gøres i betragtning af, at orkanen Harveys ødelæggelser ikke er en »naturlig« katastrofe, men er et resultat af kriminelle politikker. Erklæringen vil ligeledes udkomme på tryk i næste nummer af *The Hamiltonian*, LaRouche-bevægelsens plakat-avis, der uddeles i New York, sammen med hele Helga Zepp-LaRouches tale på konferencen den 26. august i New York City, om den amerikanske infrastruktur-nødsituation. [Erklæringen kan læses på engelsk her.](#)

Ikke flere Houston-katastrofer:

Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der må ske 'lige med det samme'

Katastrofen i Texas er en menneskeskabt katastrofe, der skete som følge af denne nations valgte repræsentanternes kriminelle neglekt; de valgte repræsentanter, der har fortsat med at støtte Wall Streets spekulationsøkonomi og imperieambitioner, alt imens de samtidig fremfører, at nationen ikke har råd til at genopbygge og erstatte sin forældede og nedbrudte, økonomiske infrastruktur. For tredje gang siden 2005 er store, amerikanske byer blevet oversvømmet og deres indbyggere bragt til fortvivlelse, fordi planerne for ny infrastruktur, der kræver investeringer for titals milliarder, til beskyttelse af

befolkningen, er blevet ignoreret og afvist. Orkanen Harvey er nu den overhængende, værste, nationale katastrofe i nationens historie, og det er en katastrofe, som ikke behøvede indtræffe.

I 2005 dræbte orkanen Katrina næsten 2.000 mennesker og anrettede økonomiske skader for \$130 mia. Først da, og langsomt, blev nye sikkerhedsforanstaltninger til oversvømmelseskontrol og barrierer mod havet langt om længe bygget for New Orleans, til en brøkdel af de menneskelige omkostninger og omkostningerne for skaderne, som stormen forårsagede. Hvor mange unødvendige dødsfald og lidelser kunne dette projekt have afværget?

Fire år senere mødtes det Amerikanske Civilingeniør-selskab i Manhattan for at diskutere flere muligheder for barrierer mod flodbølger i New York City-området. Det økonomiske overslag for den største af disse muligheder lød på \$9 mia. Regeringen besluttede ingenting at gøre. Så dræbte superstormen Sandy i 2012 flere end 100 mennesker og forårsagede økonomiske tab for \$65 mia. Netop nu gennemlever indbyggere i New York-området »Helvedessommeren«, med det 100 år gamle, regionale transportsystem, der for fem år siden blev oversvømmet og beskadiget, og som heller ikke blev repareret eller erstattet i det nødvendige tempo.

De svimlende økonomiske og menneskelige lidelser, forårsaget af orkanen Harvey i Texas' og Louisianas golfområde, kendes endnu ikke, men vil vokse i størrelsesorden i takt med, at vandet trækker sig tilbage; men, hvad man i mange år har vidst, er, at Texas' byer ved golfen er i fare for oversvømmelser, og gentagne gange er blevet oversvømmet. Alligevel er der ikke blevet bygget nogen sikkerhedsforanstaltninger mod oversvømmelser eller infrastruktur til beskyttelse mod orkaner, siden slutningen af Anden Verdenskrig. Man havde udarbejdet planer for et nyt system for Houston-området, men omkostningerne på \$25 mia. blev vurderet til at være »for høj« en pris for vore Wall

Street-dominerede regeringskontorer og valgte repræsentanter. Nu er hundrede af milliarder af dollars, og uvurderlige menneskeliv, gået tabt.

Alle disse katastrofer, samt andre i den seneste tid, kunne have været afværget for en brøkdel af de sluttelige omkostninger i tabt rigdom, for slet ikke at tale om tabte liv. Medierne insisterer over for amerikanerne, og katastrofen i den enkelte by skyldes byens særlige økonomiske vaner, dens beliggenhed, dens jurisdiktioners indbyrdes skænderier, dens ignorering af klimaforandring eller dens beliggenhed tæt på vand! Dette er nonsens. Wall Street, der gentagne gange er blevet reddet ved statslige midler (bail-out) til billioner af dollars uden, at det har medført noget som helst andet end øget forarmelse for det amerikanske folk, må ikke længere have lov at diktere USA's økonomiske politik.

»Nationen kræver handling, og handling nu!«, med præsident Franklin Roosevelts ord. Under hans præsidentskab og op igennem 1940'erne blev ny infrastruktur – såsom Tennessee Valley Authority – til afværgelse af sådanne »naturkatastrofer« finansieret af statslig kredit, såsom via *Reconstruction Finance Corporation* og *Works Progress Authority*.

Orkanen Harvey, der drukner byer i det østlige Texas, bør være den alarmklokke, der afslutter 70 år, hvor landet har været uden sådanne statslige kreditinstitutioner.

Et kursskifte er nødvendigt

Den 30. august krævede Lyndon LaRouche et »kursskifte« i politikken »med det samme«. Han krævede den omgående skabelse af en national (dvs. statslig) kreditinstitution til ny, højteknologisk infrastruktur, ligesom det, Franklin Roosevelt anvendte, da langt størstedelen af vores nuværende infrastruktur blev bygget. Der er intet alternativ til skabelse af en statslig kreditinstitution som den, Alexander

Hamilton brugte, og som er i overensstemmelse med vores Forfatning, til at finansiere de nødvendige billioner i nye infrastrukturinvesteringer.

Vi må ligeledes handle for at genindføre Glass/Steagall-bankopdeling med det samme, med endnu en overhængende finanskriser, og med Wall Street, der fortsætter med at forhindre reel, produktiv investering. At gøre det muligt for Wall Street at fjerne Glass/Steagall-loven i 1990'erne førte til et krak, der var årsag til tabt rigdom for \$10 billioner, massearbejdsløshed og ufortalte tab og afkortning af menneskeliv.

LaRouche insisterer på, at hans »Fire Økonomiske Love til at redde nationen« omgående må gennemføres, hvis dette land skal komme sig over orkanen Harvey og forebygge lignende katastrofer, der stammer fra vores rådende, fysiske økonomi, der er som en tikkende bombe:

- Genindfør Glass-Steagall: bryd Wall Street og dets magt op;
- Skab statslige kreditinstitutioner baseret på FDR's Reconstruction Finance Corporation og Alexander Hamiltons nationalbanker;
- Investér kreditten i ny infrastruktur med frontlinjeteknologier, inklusive højhastighedsjernbaner, fjerde generations fission, samt teknologier til fusionskraft og moderne systemer til beskyttelse mod storme og til vandmanagement;
- Vedtag et »forceret program« for opnåelse af fusion, som økonomisk drivkraft: lad en stor udvidelse af NASA's rumforskningsprogram forsyne os med drivkraften bag produktivitet og produktiv beskæftigelse.

Et Nyt Paradigme begynder at virke

Kinas Bælte & Vej Initiativ, et internationalt projekt for nye »jernbane-landbroer« og store projekter for

infrastrukturudvikling, tilbyder omgående samarbejde om kreditten til og byggeriet af ny infrastruktur i USA. Dette initiativ iværksætter nu store projekter, som de længe har identificeret som værende absolut nødvendige, såsom Krakanaalen i Sydøstasien og genoplivningen af Tchadsøen i Subsaharisk Afrika, projekter, som Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, længe har været fortalere for.

Helga og Lyndon LaRouche leder en national mobilisering, der fokuserer på at få præsident Trump til omgående at bringe Amerika ind i det af Kina initierede Bælte & Vej Initiativ for byggeri af ny infrastruktur i hele verden. Dette »win-win«-initiativ, og USA's tilslutning til dets projekter i hele verden, samt ligeledes USA's byggeri af sin egen, nye infrastruktur, betyder genoplivningen af USA som en industrimagt.

Den 26. august talte **Helga Zepp-LaRouche på en konference i Manhattan** om infrastruktur-nødsituationen i USA, hvor hun kom med følgende forslag:

»Tænk engang på det enorme potentiale, der åbner sig, hvis USA ville samarbejde med Bælte & Vej Initiativet«,

sagde Zepp-LaRouche til konferencen.

»Jeg mener, det er vigtigt, at man forestiller sig et helt andet system. Hvis USA i dag ville gøre, hvad Franklin D. Roosevelt gjorde – en New Deal, Glass-Steagall, samarbejde med Kina – kunne USA opleve en industriel revolution, større end på noget andet tidspunkt i sin historie. Folk må simpelthen forestille sig, at vi nu befinder os ved et systems afslutning, et system, der ikke kan reddes. Vi må erstatte det med et totalt andet system, og det har de fleste mennesker simpelthen svært ved at forestille sig, men der er eksempler på sådanne forandringer. Marshallplanen i Europa var f.eks. et sådant eksempel, og Meiji-restaurationen i Japan var et sådant eksempel – det, som Roosevelt gjorde med New Deal, så folk må

simpelthen tænke, at en sådan dramatisk forandring absolut er mulig i dag.»[1]

LaRouche PAC har påtaget sig ansvaret for at få præsident Trump og Kongressen til at udføre denne handling. Men det er ligeledes alle amerikaneres ansvar, der tænker på sig selv som borgere: de, der aktivt har støttet præsidenten eller senator Bernie Sanders; de, der ikke støttede nogen, på grund af afsky for manipulationen, og den fortsatte manipulation, af valget, men som har ønsket en drastisk ændring i politikken med afindustrialisering og Wall Street-spekulation, der styrer landet; de, der kender mennesker, der blev dræbt eller gjort hjemløse og forarmede af de af Wall Street forårsagede »naturkatastrofer«. De må nu alle handle og lade deres stemmer blive hørt.

For, at se på, hvad der, nu igen, sker med store, amerikanske byer, fører alle ved deres fulde fem til den samme konklusion: Der er intet alternativ.

Foto: Oversvømmelser forårsaget af orkanen Harvey nær Houston Downtown. 27. august, 2017. (Youtube Screengrab / Evan Mallett)

[1] Citatet er fra 'Spørgsmål til Helga Zepp-LaRouche', efter hendes indledende indlæg. (-red.)

Bring USA ind i det Nye Paradigme, Nu!

Af Helga Zepp-LaRouche

Jeg er meget glad for at tale for jer, for dette giver mig lejlighed til understrege for mit eget perspektiv, hvorfor jeg mener, at dette er det mest dramatiske øjeblik i historien, i vores levetid. Hvis dette går den rigtige vej, kunne vi være i et fuldstændig nyt paradigme, i en ny form for relationer mellem nationer på meget kort tid. Og, hvis det går den forkerte vej, ville vi meget hurtigt være tilbage i en kurs for konfrontation med Rusland og Kina, som vi havde med den tidligere administration. Og, i betragtning af alle krisepunkterne og situationens drama, kunne det føre til Tredje Verdenskrig og civilisationens udslettelse.

Så imellem disse to muligheder kunne spændingen ikke være større, og det sted, hvor denne kamp udkæmpes, er selvfølgelig USA.

Download (PDF, Unknown)

At bevæge verden i en fuldstændig anden retning. Af Helga Zepp-LaRouche

Jeg har flere gange understreget det faktum, at den kinesiske model er meget nærmere ved det oprindelige amerikanske økonomiske system, end folk forestiller sig. Alle Kinas banksystemer er faktisk meget mere ligesom banksystemet efter Hamiltons principper, eller man kunne også sige, ligesom Friedrich Lists rammepolitik; Friedrich List, den tyske

økonom, der i øvrigt er den mest berømte økonom i Kina i dag.

Download (PDF, Unknown)

China Daily udgiver stor profil af Helga Zepp-LaRouche og LaRouche-bevægelsens arbejde

18. aug., 2017 – *China Daily's* weekendudgave har en profil i fuld længde af Helga Zepp-LaRouche, af *China Daily's* USA-korrespondent Chen Weihua, med titlen, »*Identifying with China*« (Identificering med Kina) og med en indledning, der lyder, »Helga Zepp-LaRouche ser Bælte & Vej Initiativet som opfyldelsen af sin og sin mands, amerikanske politiske aktivist Lyndon LaRouches, livslange indsats«.

Helga under sit første besøg i Kina, i 1971.

Artiklen fortsætter dernæst med at diskutere Zepp-LaRouches første, lange besøg til Kina som ung journalist under perioden med Kulturrevolutionen. »Min generation var stadig nysgerrig over for verden«, siger Zepp-LaRouche. »I dag googler de unge mennesker blot om ting fra deres søgemaskine. Jeg ville se, hvordan verden ser ud.« I interviewet fortæller Zepp-LaRouche om nogle af sine indtryk fra dengang, inklusive, at nogle af de kinesere, hun mødte, talte tysk og beredvilligt talte om

deres situation. »Hun fandt, at folk var 'venlige', men sagde, 'Folk var slet ikke lykkelige'«, skriver Chen. På samme rejse, siger han, besøgte Zepp-LaRouche også Afrika og andre dele af Asien og så den enorme fattigdom. »Jeg kom tilbage fra denne rejse med den absolutte overbevisning, at verden måtte ændre sig, måtte blive forbedret«, sagde hun. Efter hjemkomsten søgte hun efter løsninger og stiftede bekendtskab med den amerikanske, politiske aktivist Lyndon LaRouches arbejde, skriver Chen, »som er bedre kendt som ophavsmanden til LaRouche-bevægelsen«.

»Bevægelsen, der har omfattet mange organisationer og selskaber i verden, promoverer en genoplivelse af klassisk kunst og større helligelse til videnskab; den er fortalere for udviklingen af store, økonomiske infrastrukturprojekter på global skala; og kræver en reform af det globale finanssystem, der tilskynder til investering i den fysiske økonomi og undertrykkelse af finansspekulation.«

»Helga fandt, at Lyndon var den eneste, der talte om behovet for udvikling og industrialisering af Afrika og den Tredje Verden, såvel som også etableringen af en international udvikling, noget i lighed med Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB)«, skriver han. Helga Zepp og Lyndon LaRouche blev gift i 1977.

Helga Zepp-LaRouche var inviteret til at deltage på Bælte & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017, hvor hun deltog i flere diskussionspaneler.

Artiklen fortsætter med at diskutere Helgas og hendes mands arbejde med at forfølge disse mål sammen med den indiske premierminister Indira Gandhi og Mexicos præsident José López Portillo. Zepp-LaRouche roser Kinas arbejde med Bælte & Vej og AIIB og fortæller om nogle af sine aktiviteter om dette spørgsmål i løbet af de seneste tre år, inklusive hendes

deltagelse på Bælte & Vej Forum i Beijing. »Jeg var meget glad for at deltage«, siger Zepp-LaRouche i interviewet, »for vi har kæmpet så længe for dette. Jeg identificerer mig på en måde med dette projekts succes.«

I interviewet taler hun også om betydningen af Trump-administrationens åbne holdning til Forummet, ved at sende en amerikansk delegation på højt niveau, og understreger, hvor fordelagtigt, samarbejde omkring Bælte & Vej ville være for genopbygningen af den amerikanske infrastruktur. Hun siger, at, under sine diskussioner med afrikanske delegerede på Beijing-forummet, var det tydeligt, at de nu har et håb for fremtiden, et håb, der var svært fraværende før det kinesiske initiativ. Chen fortsætter: »Helga siger, at det, Kina gør, har berettiget det, som hun og hendes kolleger har gjort i de seneste 40 år.« Vi er meget glade» for BVI, siger Zepp-LaRouche. »Det er én ting, at en lille organisation som vores producerer ideer, men det er en ganske anden ting, at verdens største land begyndte at gennemføre dem.« Hun beklager det faktum, at hendes mand, Lyndon LaRouche, der er 94 år, sandsynligvis ikke kommer til at besøge Kina. »Han elsker Kina«, siger Zepp-LaRouche, »og han er overbevist om, at det kinesiske initiativ (BVI) lige nu er den vigtigste ting på planeten.«

China Daily USA udkommer overalt i USA. Interviewet skal efter planen også udkomme i den europæiske udgave af *China Daily* i næste uge.

<http://europe.chinadaily.com.cn/>

Den gode og den dårlige regering og borgernes tro på fremtiden.

Af Helga Zepp-LaRouche

Den kamp, der netop nu udspilles i USA mellem på den ene side denne »u-hellige alliance« og de efterretningstjenester, der stammer tilbage fra Bush/Obama-perioden, og på den anden side, en patriotisk gruppering af 'whistleblowers' og Trumps vælgerskare, er ikke et internt, amerikansk anliggende – det er af højeste, strategiske betydning. Hvis de neokonservative får overtaget, er der redt op til en global krig mod Rusland og Kina. Men, hvis det på en anden side gennem efterforskning kan bevises, at hele narrativen om Trumps angivelige »aftalte spil« med Rusland er en »Brennan-operation« sådan, som den ansete journalist Seymour Hersh understreger, så står det amerikanske samfund foran en katarsis, en renselsesproces, der kan sammenlignes med den anden amerikanske revolution. For, det virkelige »aftalte spil« består nemlig ikke mellem Trump og Putin, men derimod i briternes og amerikanske efterretningstjenesters nøjagtigt verificerbare manipulationer i forsøget på at gennemføre et kup mod den valgte, amerikanske præsident.

Download (PDF, Unknown)

Sanktioner mod Rusland: Et kup mod USA's Forfatning – Tyskland må forsvare sine interesser! Af Helga Zepp-LaRouche

Tyskland må, ligesom alle andre berørte stater, sætte sig til modværge mod USA's fordring på amerikanske loves ekstraterritoriale gyldighed, hvilket strider mod Folkeretten. Det rette forum for dette ville være FN's Generalforsamling, som begynder i september, og som er den indlysende forsamling til at vinde gehør for Folkerettens gyldighed.

Men det allervigtigste er imidlertid at etablere en fuldstændig ny og højere politisk platform for relationer mellem nationer. Den nuværende kurs for sanktioner, modsanktioner, handelskrig, optrapning af geopolitiske provokationer, stedfortræderkrige – hvor skal det ende? I en stor atomkrig?

Hvis vi tyskere har lært noget som helst af de to verdenskrige i det 20. århundrede, så bør vi nu energisk gribe initiativet og ikke alene sætte en ny ruslandspolitik på dagsordenen, men også tage imod Kinas tilbud om et win-win-samarbejde omkring byggeriet af den Nye Silkevej og sammen med Rusland, Kina og andre nationer genopbygge Mellempøsten og det øvrige Sydvestasien, der er blevet ødelagt af Blairs, Bush' og Obamas krige, og ligeledes udvikle Afrika.

Download (PDF, Unknown)

Det er et internationalt anliggende at stoppe kuppet imod Trump. LaRouche PAC Internationale Webcast, 4. august, 2017

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning.

Download (PDF, Unknown)

Jason Ross: Godaften. Det er fredag, 4. august, 2017. Jeg er aftenens vært, og vi er meget glade for at have med os i studiet som vores særlige gæst, Helga Zepp-LaRouche via video

fra Tyskland. Godaften, Helga.

Helga Zepp-LaRouche: Godaften, hvordan går det?

Ross: Fint! Som en lille indledning til aftenens show, før vi hører fra Helga, så så vi i denne uge, at Donald Trump underskrev loven om sanktioner, der blev vedtaget af Huset og Senatet – HR 3364 – der indfører sanktioner mod Iran, Nordkorea og Rusland. En del af loven hævder som selvfølgelig, at Rusland blandede sig i det amerikanske valg; en del af loven siger, at USA aldrig vil anerkende Krim som en del af Rusland; og loven binder præsidentens hænder på mange måder mht. sanktioner mod Rusland og mange diplomatiske prioriteringer, diplomatiske krav, der er vedtaget af Huset og Senatet snarere end gennem den udøvende gren (præsidenten). Donald Trump underskrev i denne uge loven og udstedte en erklæring i forbindelse med underskrivelsen, mht. de dele af loven, han finder forfatningsstridige. I går tweetede Trump, at »Vores relation med Rusland er på det laveste og farligste punkt nogensinde. Et meget farligt lavpunkt. Det kan I takke Kongressen for«, siger han.

Rusland responderede ved at kræve udvisning af et vist antal amerikanske diplomater ned til samme niveau som russiske diplomater i USA; noget lignende det, præsident Obama gjorde med russiske diplomater og russisk diplomatejendom, osv. Det betyder overordnet set, at det virkelig øger presset på de amerikansk-russiske relationer og gør det meget vanskeligt for Trump at gennemføre ét af sine kampagneløfter, som var en potentiel opnåelse af detente med Rusland. Med hans berømte ord, »Det er ikke dårligt at komme godt ud af det med Rusland; det er en god ting.«

Jeg vil gerne have Helga på nu for at tale om vores syn på dette. Jeg ved, din mand, Lyndon LaRouche, har sagt, at, hvis dette kup mod Trump lykkes, så vil det virkelig lægge truslen om atomkrig op på bordet. Hvad er din mening om situationen?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning. Jeg vil tro, at alle amerikanske patrioter, der elsker Amerika – og jeg ved, at det amerikanske folk generelt er meget patriotisk – de må forstå dette moment. For, dette kan ikke være tilfældet, og forblive ignoreret. Dette har så mange implikationer.

Min mand, Lyndon LaRouche, sagde, at, hvis dette består, er vi tilbage til en umiddelbart overhængende konfrontation med Rusland – og også Kina – som vi var under Obama-administrationen og de neokonservatives kontrol; som har kontrolleret USA's politik under to embedsperioder under George W. Bush, og to perioder under Obama. Det var disse neokonservative, der var fuldstændig oprørt over, at en systemisk 'outsider', eller en person, der ikke tilhørte systemet – som Donald Trump – vandt valget. Jeg husker klart, at, den 21. januar, havde den britiske avis *The Spectator* allerede en overskrift, der lød, at det blot var et spørgsmål om tid, før man ville få Trump ud af embedet gennem impeachment (rigsretssag), gennem et kup, eller gennem politisk mord! Processen frem mod impeachment er helt i gang, som I ved. Det er netop blevet offentliggjort, at Robert Mueller, den særlige rådgiver, allerede har en 'grand jury'

(juridisk enhed, der kan undersøge og afgøre, om der er belæg for at anlægge en strafferetssag, -red.), der angiveligt skulle være hemmelig; men der har igen været et læk til *The Guardian* og andre medier. Så formålet med dette er tydeligvis at fremme en eller anden historie, der viser bånd fra Trump eller hans team til Rusland.

Lad mig understrege dette helt klart. Sandheden om dette her skal ud. Det er rent historisk af den allerstørste betydning, at VIPS-organisationen – *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* – tidligere højtplacerede efterretningsfolk fra diverse amerikanske efterretningsorganisationer, for omkring en uge siden sendte et memorandum til præsident Trump; hvori de fastslog, baseret på deres indiskutable ekspertise og kriminaltekniske beviser, at der ikke fandt nogen russisk hacking sted. I stedet var der tale om et insider-læk; der var nogen, der simpelt hen downloadede data fra DNC-computerne, og som dernæst maskerede det hele, som om det var blevet udført af russerne. At efterforske dette og diskutere disse resultater fra VIPS-memoet, er den vigtigste måde, hvorpå dette kup kan køres af sporet. Heldigvis har ét af de kongresmedlemmer, der var modig nok til at stemme imod denne uhyrlighed – Dana Rohrabacher – allerede kommenteret VIPS-memoet. Jeg mener, at vi må mobilisere den amerikanske befolkning til at kræve, at Kongressen indbyder VIPS-repræsentanterne til at aflægge forklaring, til at fremlægge deres beviser, og ligeledes bestræbelserne fra sådanne personer som kongresmedlem Nunes, der efterforsker, hvem det var, der afslørede dette, hvem, der lakkede. Og ligeledes senator Grassleys bestræbelser for at gøre det samme; det må støttes. Derudover mener jeg generelt, at denne Kongres fuldstændig har bragt sig selv i miskredit. Kongressens anerkendelses-rate er lige nu, iflg. de seneste opinionsmålinger, kun 10 %; det er ligeledes et historisk lavpunkt, mener jeg.

Men jeg mener, det nu afhænger af det amerikanske folk; og man

bør finde alle mulige organisationer og institutioner, der repræsenterer folket, og som støtter præsident Trump. Retfærdigheden må ske fyldest; de, der lakkede, må gøres til genstand for efterforskning; og sandheden må genoprettes. Dette er af den største, strategiske betydning. Dette er ikke blot en intern, amerikansk affære; jeg mener, at russernes karakteristisk, at dette er en intern kamp, ikke er korrekt. Jeg mener, at dette er noget langt mere dystert. Den tidligere våbeninspektør i Irak, Scott Ritter, som var våbeninspektør under Irakkrigen, kom med en dybtgående karakteristisk. Han sagde, den kendsgerning, at der var denne totale enstemmighed i de amerikanske medier, FBI, andre amerikanske efterretningstjenester og næsten enstemmighed i begge Kongreshuse; hvordan får man en sådan fuldstændig – i Tyskland ville man sige »Gleichschaltung«, ensretning – hvordan får man et sådant enstemmigt kor? Scott Ritter peger på spørgsmålet om, at dette peger på en langt mere generel sammensværgelse, der finder sted i det amerikanske samfund. Jeg ved, at folk normalt bliver meget enerverede, når man nævner ordet »sammensværgelse«, men jeg mener ikke, der findes andre ord, der kan karakterisere det, der foregår. Man har det, folk nu om dage kalder »deep state«, og som forsøger at omstøde valget af en amerikansk præsident; og så har man briternes rolle i alt dette her. Jeg mener, at der er en indsats fra Det britiske Imperiums side, efter en genetablering af kontrollen over amerikanske institutioner, for at gå tilbage til det, vi engang havde med de neokonservative i 1992 – Wolfowitz-doktrinen; og som var ideen om, at USA aldrig skulle give noget andet land eller nogen anden gruppe af lande lov til at overgå USA's militærpolitiske eller militære magt. Det var et kup, udført af de neokonservative efter Sovjetunionens kollaps, og de gik frem for at forsøge at etablere en unipolær verden. Jeg mener, at dette præcist kommer til udtryk i det, Kongressen gjorde med disse sanktioner, og det betyder gennem implikation, at gå tilbage til konfrontationen med Rusland, og selvfølgelig en genoptagelse af spændingen i relationerne med Kina.

Dette er en krigssti. Dette har utrolige implikationer. Jeg vil blot nævne et par stykker af dem. For det første, så reagerede premierminister Medvedev meget skarpere end præsident Putin. Han sagde, at dette afslutter håbet om en forbedring mellem USA og Rusland. Så var der diverse kommentarer i kinesiske publikationer, der tilbød at hjælpe Rusland mod virkningerne af sanktioneerne; og som ligeledes sagde, at dette blot vil betyde en meget tættere forhold mellem Rusland og Kina, og sammen har vi en afskrækkelse imod USA. Det var ikke det, kineserne ønskede; de har tilbudt USA at samarbejde omkring Bælte & Vej Initiativet; men det er, hvad det fører til.

Lad mig blot påpege to yderligere sidevirkninger af dette. Det er relationen med Europa, for sanktioneerne har som deres primære mål leveringen af russisk naturgas og ideen om at bygge endnu en gasledning – Northstream II; som Tyskland har brug for, fordi olieforsyningerne fra Mellemøsten er meget lunefulde pga. den ustabile situation dér. Oliereserverne i Nordsøen er ved at være udtømt. Sanktioneerne ville selvfølgelig, fordi USA fremfører, at de har ekstraterritorial bemyndigelse, ramme alle de firmaer, der producerer materialer og byggetjenester til projekter med russerne. Dette er fuldstændig umuligt. Det ville f.eks. også ramme europæiske investorer i USA, hvis de gør forretninger med Rusland; de kunne blive eksproprieret i USA, eller deres kapital indefrosset, og sådanne ting. Dette skaber ødelæggelse. Den Europæiske Union og den tyske regering har allerede sagt, at de vil overveje modforholdsregler; at dette kunne føre til en handelskrig. Forbløffende nok har en talsmand for en førende tænketank, der står den tyske regering nær, netop sagt, at dette vil give bagslag, for, hvorfor skulle lande, der rammes af sanktioneerne, være med til at gennemføre dem? Så han forudsiger, at der kommer en boomerang-effekt for amerikanerne; men det er selvfølgelig en effekt, der er meget farlig. Forskellige tyske industrisammenslutninger er ligeledes kommet frem og har sagt, at dette er fuldstændig

uacceptabelt.

På et mere fundamentalt plan bringer dette hele spørgsmålet om international lov (folkeretten) frem. Hvorfor tror USA, at deres amerikanske lov kan træde i kraft i hele verden? Dette er en krænkelse af international lov, og dette er derfor en krise uden fortilfælde. Den har, som jeg sagde, implikationer for den Amerikanske Forfatning, for international lov, for relationerne med Rusland og Kina; den kan, for første gang, bryde alliancen med Europa. Så jeg tror, folk virkelig forstår, at dette må omstødes.

Ross: Fantastisk! Dette sætter virkelig scenen. Kan jeg bede dig om at forklare et bestemt punkt? Du kom med ideen om, at folk har en »deep state« (omtr. 'staten i staten', -red.), der kører USA. Hvor det altså ikke kun drejer sig om denne enkelte lov, men, at der igennem længere tid har været en voksende magt fra visse agents side internt i USA. Lad mig stille dig et spørgsmål om måder, hvorpå folk fortolker disse ting. En måde er, at der simpelt hen er en koldkrigsmentalitet, der ikke er blevet overvundet; folk lever i fortiden og ser stadig Rusland som en trussel, hvor de i tankerne sammenligner Rusland med Sovjetunionen. En anden måde er ideen om »deep state«; at efterretningstjenesterne har udviklet et slags begær efter magt for sig selv. Tag f.eks. eksemplet med J. Edgar Hoover; og at disse tjenester ønsker at køre USA af en særlig grund. Du rejste et spørgsmål, som de fleste kommentatorer ikke rejser, og som er briterne; eller, at der er noget uden for amerikansk indenrigspolitik, der udformer denne opposition til samarbejde med Rusland. Og, med dine mange rejser til Kina og med dit arbejde med Verdenslandbroen – Bælte & Vej Initiativet – har du en meget dyb forståelse af et andet paradigme, der i stigende grad slår rod i verden.

Kunne du sige mere til vore lyttere om, hvad du ser som manglerne i ideen om »deep state« eller den Kolde Krig? Med andre ord, hvad er det, der virkelig promoverer denne opposition til samarbejde med Rusland? Hvad kan vi gøre ved

det?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, det er en reminiscens af geopolitik, og geopolitik er den idé, at man har en gruppe nationer eller en nation, der har en fundamental interesse imod en anden nation eller en anden gruppe nationer; og, om nødvendigt, så kan man kæmpe for dette i krige. Det var denne tankegang, der førte til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det er indlysende, at, hvis vi ikke overvinder dette i atomvåbenalderen, så taler vi om faren for den menneskelige arts udslettelse, hvis det kommer til krig. Vi er meget nærmere ved dette, end de fleste mennesker bryder sig om at tænke på. Da Sovjetunionen gik i opløsning mellem 1989 og 1991, opstod der muligheden for at få en varig fredorden. Kommunismen var blevet besejret, og vi foreslog på dette tidspunkt den Eurasiske Landbro; allerede dengang kaldte vi det, den Nye Silkevej. Det var ideen om at etablere et nyt paradigme med samarbejde i alle deltagende landes interesse. Det ville have været en politik, der i høj grad ville have ændret historiens kurs, men, på det tidspunkt havde man Margaret Thatcher, man havde Bush senior, man havde Mitterand; og de besluttede, at, for at forhindre Rusland i nogensinde igen at rejse sig, fra at reducere Sovjetunionen, der var en supermagt, og til at blive et Rusland, der blot skulle være et tredjeverdensland, der producerede råmaterialer. De besluttede, at, i stedet for at få en fredorden, så lad os satse på den gamle, angloamerikanske politik med at styre verden som et imperium; og lad os gennemtvinge en unipolær verden. Det var politikken i 1990'erne og begyndelsen af 2000'erne; dette var ideen om regimeskifte, dette var ideen om 'farvede revolutioner'. Dette har ligget til grund for krige, der byggede på løgne, i Afghanistan, Irak, mordet på Gaddafi; disse politikker har ødelagt Mellemøsten. De har været årsag til flygtningekrisen; de har næsten udløst et sammenbrud af den Europæiske Union, for der er ikke tale om nogen Union, som det blev klart under flygtningekrisens forløb.

Denne politik står nu for at eksplodere. Alan Greenspan, af alle personer – den person, der igen og igen advarede mod overstrømmende irrationalitet – er netop trådt frem og har sagt, at der er en ny nedsmeltning af en gældsboble på vej, og at dette vil udløse et krak på aktiemarkedet. Dette imperium er i færd med at kollapse, og jeg mener, det er grunden til, der hersker en sådan desperation for at forhindre Kinas fremvækst; selv om Kina har tilbudt en totalt anden model, der ikke bygger på geopolitik, men derimod bygger på »win-win«-samarbejde; og hvori alle nationer, der samarbejder i Bælte & Vej Initiativet, ville få gavn af det.

Jeg mener, at det, som virkelig står på spil her, er: Går vi tilbage til Det britiske Imperium? Og folk, der kender amerikansk historie, ved meget vel, at Det britiske Imperium aldrig har opgivet ideen om at generobre USA. Kong George III mistede forstanden på tidspunktet for den Amerikanske Revolution, og de forsøgte at vinde Amerika tilbage; først i Krigen i 1812, og dernæst i Borgerkrigen, hvor Det britiske Imperium var allieret med Konføderationen (Sydstats-udbryderstaterne). De finansierede Konføderationen gennem Østkystbankerne. Efter dette indså de, at dette ikke kunne gøres militært, så dernæst forsøgte briterne at underminere det amerikanske *establishment* og overbevise dem om at styre verden som et imperium, der byggede på den angloamerikanske, særlige relation.

Ser man på hele operationen imod Trump, som i realiteten begyndte længe før Trump vandt valget; det var britisk efterretning, der initierede dossiererne, som fabrikerede efterretninger. Men, de blev så selvfølgelig hjulpet af amerikanske efterretningstjenester, hvor strukturen fra Obama-perioden stadig eksisterede. Så man har virkelig – »deep state« er for kort en formulering, for det inkluderer ikke den kendsgerning, at dette er et britisk kup. Det aftalte spil er ikke med Rusland; det aftalte spil er med Det britiske Imperium. Amerikanere må forstå, at hele deres revolution står

på spil; Forfatningen – der stadig, med hensyn til forfatninger, er et af de mest fantastiske dokumenter i verden – den er totalt i fare. Det er allerede blevet overtaget, og dét må det amerikanske folk omstøde.

Ross: Stærke ord. Mange tak. Jeg tror, vores mission står temmelig klart på dette tidspunkt. Vi ser nogle muligheder for, hvad der kan ske, hvis vi skaffer os af med denne mentalitet om global konflikt. Blot et enkelt eksempel ville være, at præsident Trump stoppede Obama-programmet for at bevæbne de såkaldte syriske »oprørsgrupper«. Alene en sådan handling ville være en ændring af den retning, vi har gået i det seneste halvandet årti med de krige for regimeskifte, vi har haft. At sige, det gør vi ikke mere. Vi siger, OK, der kunne blive ting, som hvis vi opgiver dette fremstød for konflikt.

Jeg vil gerne afslutte vores show med nogle ideer til, hvad folk kan gøre, og nogle rapporter om, hvad folk har gjort. Én ting er dette VIPS-memo, som vi har diskuteret og dækket meget på vores webside. Der har været meget aktivitet i landet; vi kan vise jer nogle billeder herfra om et øjeblik, af den form for aktiviteter, vi har været engageret i – stævner på gaden her i New York City. Her er ét til. Det er meget vigtigt, at denne historie kommer ud, for det er absolut eksplosivt; og det virker, det kommer ud. Det er et spørgsmål, som, som vi nævnte, kongresmedlem Rohrbacher har rejst; dette er noget, som bliver rejst af mange af de nye, alternative kilder. Oliver Stone har for nylig igen rejst spørgsmålet, og folk i hele landet rejser det på steder som under møder, der afholdes af kongresmedlemmer. For eksempel havde Ted Lew for nylig et borgermøde i sit valgdistrikt, og han blev af en LaRouche PAC-aktivist spurgt, »Hej, hvis DNC-computerne blev hacket, hvorfor har FBI så aldrig efterforsket dem?« Bare pil denne historie fra hinanden. Der er kommet breve i et pænt antal til avisredaktioner, og som bliver publiceret i aviser i hele landet. Der har været folk, der har indsat annoncer i de

lokale aviser, og som siger, at I skal kende til denne historie om, at den russiske hacking var et inside job. Læs VIPS-memoet; gå ind på LaRouche PAC websiden.

Vi har en tilhænger, der har holdt gårdudsalg for at rejse midler til LaRouche PAC. Vi har folk, der afholder stævner i deres hjemby. Et eksempel fra Connecticut, hvor en LaRouche-tilhænger sagde, »Jeg laver et stævne foran mit rådhus«. Det gjorde han, og vi havde et succesfuldt stævne dér, som blev dækket af lokalaviserne og det hele. Byråd, radiointerviews. Der foregår en masse aktivitet. Vi var f.eks. uden for Chuck Schumers kontor i New York; vi spurgte folk, hvor de syntes, vi skulle 'smide' (chuck) Schumer hen, hvilket ville være en vidunderlig idé. Der er rigtig meget at gøre. Ordet om dette må absolut spredes i sammenhæng med, hvad alternativet kunne blive.

Jeg vil gerne takke Helga Zepp-LaRouche for at være med os her i dag. Jeg vil gerne spørge dig, om du har yderligere kommentarer som afslutning af showet?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette er et af de historiske øjeblikke, hvor det er det enkelte individ, der tæller. Jeg ved, mange mennesker er blevet deprimeret, fordi de ikke tror, man kan gøre noget alligevel; men jeg mener, at vi er lige så tæt på Tredje Verdenskrig lige nu, som vi er på et fuldstændig nyt paradigme. Forestil jer blot en fremtid, hvor Amerika igen vil være venner med andre lande. De fleste folk kan godt lide amerikanere; de kan ikke lide det aktuelle kup, og de kan ikke lide de britiske politikere, der er kommet fra den amerikanske regering i de seneste 16 år. Men, det amerikanske folk har givet udtryk for noget meget vigtigt med valget af præsident Trump. Hvis det amerikanske folk omgående ville gribe muligheden for at støtte denne præsident – Trump har indledt en forbedring af relationen med Xi Jinping; han har fundet et godt samtaleniveau med Putin på G20 i Hamborg. Kina har tilbudt at hjælpe med ved genopbygningen af USA's infrastruktur og indbudt USA til at tilslutte sig Bælte & Vej

Initiativet i hele verden. Hvorfor kan USA, Rusland og Kina, som de tre, mest betydningsfulde nationer, ikke arbejde sammen? Hvis dette kan opnås, kan I så forestille jer, at vi kan få en tryk fred i verden? At vi kan arbejde sammen om at fjerne fattigdom, ikke alene i USA, men overalt? Jeg mener, at dette er de spørgsmål, vi bør tale om, og jeg er enormt overbevist om, at der er noget meget godt i det amerikanske folk, der vil sejre.

Ross: Vidunderligt! Godt. Mange tak. Tak til alle for at være med os i dag. Vi beder om, at I bliver medlem af LaRouche PAC; at I følger denne YouTube-kanal og sørger for at modtage besked om alle vore videoer, alt det, vi udgiver. Og det materiale, vi har diskuteret – VIPS-memoet fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity*, og videoerne, vi har fremstillet om spørgsmålet – kan ses på din YouTube-kanal. I finder mere i videobeskrivelsen, og vi har her et link til en af disse videoer til jer. (dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20816>)

Tak for at se med; lad os se at komme i gang!

**Tysk økonomi rystet af kriser
– USA's
sanktioner mod Rusland må
afvises!**

Af Helga Zepp-LaRouche

Det, vi netop nu oplever, er de forskellige symptomer på det neoliberale, transatlantiske systems fallit, denne model for økonomi og samfund, hvor de nedgjorte »sekundære dyder«, såsom flid, ærlighed, pligtfølelse, pålidelighed, høflighed osv., er blevet erstattet af aktionærers og børsnoteringers værdi, maksimal profit og elitens samtykke om, at den eneste forbrydelse er den at blive fanget. Efter at skatteborgerne og småsparerne allerede i årevis har måttet betale prisen for denne værdiudskiftning, er det nu arbejdspladserne for arbejdere i bilsektoren og bilisterne, der skal hoste op for ulykkerne.

Download (PDF, Unknown)